

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 408

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 mai 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 372 din 25 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 60/2004 privind reglementările referitoare la construirea, întreținerea, repararea și exploatarea căilor ferate, altele decât cele administrate de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.	2–3	Decizia nr. 496 din 6 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (7) și ale art. 70 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	10–11
Decizia nr. 479 din 6 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 și art. 26 alin. (2) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului	3–5	Decizia nr. 498 din 6 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) și (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	12–13
Decizia nr. 481 din 6 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	5–6	DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
Decizia nr. 482 din 6 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală	7–8	108. — Decizie privind exercitarea atribuțiilor consilierului de stat coordonator al Direcției protocol din structura Cancelariei Primului-Ministru.....	14
Decizia nr. 483 din 6 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	8–9	109. — Decizie privind modificarea componenței Comisiei pentru evaluarea performanțelor profesionale individuale ale înalților funcționari publici, aprobată prin Decizia primului-ministru nr. 17/2008	14–15
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		288. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 848/2004 pentru aprobarea Listei cu clasificatorii autorizați	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 372**

din 25 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 60/2004 privind reglementările referitoare la construirea, întreținerea, repararea și exploatarea căilor ferate, altele decât cele administrate de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltá	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 60/2004 privind reglementările referitoare la construirea, întreținerea, repararea și exploatarea căilor ferate, altele decât cele administrate de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., excepție ridicată de Societatea Comercială „Albirom” — S.R.L. din Buzău în Dosarul nr. 3.009/114/2007 al Tribunalului Buzău — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Societatea Comercială „Semrom Muntenia” — S.A., consilierul juridic Crinu Marian Ivan, cu delegație depusă la dosar.

Lipsește celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul părții prezente solicită admiterea excepției, pentru aceleași motive pe care le-a invocat autorul acesteia în notele scrise formulate în dosarul instanței de judecată. În susținere depune concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca fiind inadmisibilă, întrucât prevederile de lege criticate nu au legătură cu cauza dedusă judecării.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele :

Prin Încheierea din 28 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.009/114/2007, **Tribunalul Buzău — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 60/2004 privind reglementările referitoare la construirea, întreținerea, repararea și exploatarea căilor ferate, altele decât cele administrate de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., excepție ridicată de Societatea Comercială „Albirom” — S.R.L. din Buzău într-un proces având ca obiect o cerere de ordonanță președințială.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 60/2004 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 din Constituție, motivând că, potrivit reglementărilor cuprinse în această ordonanță, reclamanta are dreptul să folosească terenul și linia ferată proprietatea sa, fiindu-i astfel anihilate toate atributele dreptului de proprietate. Autorul excepției mai susține că, în cauză, nu poate fi pusă în discuție o limitare a dreptului său de proprietate în condițiile stabilite de art. 44 alin. (1) din

Constituție, întrucât nu există o lege care să o împiedice să dispună liber de bunurile pe care le are în proprietate și nu există interese generale, colective ale societății, ci numai interesul reclamantei de a se folosi de segmentul de cale ferată proprietatea sa.

Tribunalul Buzău — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că prevederile ordonanței criticate sunt în acord cu art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căruia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

De asemenea, arată că, în cauză, instanța a fost sesizată cu o cerere de ordonanță președințială, situație în care judecătorul nu se pronunță asupra fondului litigiului. Astfel că pentru soluționarea cererii de ordonanță președințială nu este pus în discuție dreptul de proprietate. În consecință, apreciază excepția ca neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile Ordonanței Guvernului nr. 60/2004 privind reglementările referitoare la construirea, întreținerea, repararea și exploatarea căilor ferate, altele decât cele administrate de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 741 din 17 august 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 402/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 956 din 19 octombrie 2004.

Textul constituțional considerat a fi încălcat este cel al art. 44 alin. (1) referitor la garantarea dreptului de proprietate privată.

Examinând actele din dosarul instanței de fond, Curtea constată că obiectul litigiului îl constituie soluționarea unei cereri de ordonanță președințială, având ca temei legal art. 15 din ordonanța criticată. Acest text prevede că, în cazul în care

proprietarul unei linii ferate industriale de tranzit interzice nejustificat accesul vehiculelor feroviare ale celorlalți proprietari de linii ferate industriale din amonte, această faptă poate constitui o situație de urgență în înțelesul art. 581 din Codul de procedură civilă.

Criticile de neconstituționalitate vizează însă aspecte de aplicare a prevederilor ordonanței criticate. Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, problemele de aplicare a legii pe fondul cauzei deduse soluționării instanței judecătorești nu intră în sfera controlului de constituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 60/2004 privind reglementările referitoare la construirea, întreținerea, repararea și exploatarea căilor ferate, altele decât cele administrate de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., excepție ridicată de Societatea Comercială „Albirom” — S.R.L. din Buzău în Dosarul nr. 3.009/114/2007 al Tribunalului Buzău — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 479

din 6 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 și art. 26 alin. (2) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 și 26 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Steilmann Bukarest” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 27.891/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Societatea Comercială „Alcor Tex 94” — S.R.L. din București, apărător ales, cu delegație la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a transmis la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată, arătând că citația primită cuprindea ca obiect al excepției un text de lege a cărui constituționalitate acesta nu a contestat-o niciodată. Cu privire la acest incident procedural, magistratul-asistent învederează Curții că, într-adevăr, a fost transmisă autorului excepției o citație

în care era menționat un alt text de lege ca obiect al excepției, dar că ulterior procedura de citare a fost repetată, astfel încât autorul excepției a putut lua cunoștință de obiectul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii de amânare, considerând-o neîntemeiată.

Deliberând, Curtea respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată. În acest sens, observă că, așa cum rezultă din prevederile art. 88 alin. (2) din Codul de procedură civilă, lipsa sau, implicit, menționarea incorectă a obiectului cauzei nu atrage nulitatea citației. În plus, cel citat în calitate de autor al excepției, având cunoștință de termenul la care are loc judecata, putea face până la acest moment demersurile necesare pentru a se clarifica în legătură cu acest aspect. În consecință, Curtea apreciază că procedura de citare a fost legal îndeplinită cu toate părțile, inclusiv cu autorul excepției, care a fost citat și cu menționarea corectă a obiectului excepției.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului părții Societatea Comercială „Alcor Tex 94” — S.R.L. din București. Acesta solicită respingerea excepției. Arată că, în opinia sa, excepția a fost invocată în mod abuziv, cu unicul scop al tergiversării soluționării cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 27.891/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 și 26 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Steilmann Bukarest” — S.R.L. din București într-un litigiu comercial având ca obiect radierea unor mențiuni din registrul comerțului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege criticate „favorizează subiectivismul, arbitrarul și lipsa de egalitate a părților în justiție” și nesocotesc dreptul la un proces echitabil.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că textele de lege criticate sunt o expresie a principiului garantării accesului liber la justiție, întrucât reprezintă însuși temeiul acțiunii persoanelor fizice sau juridice prejudiciate în urma unei înmatriculări ori printr-o mențiune în registrul comerțului în scopul îndreptării neregularității și restabilirii legalității. De asemenea, apreciază că nu se poate reține critica referitoare la nerespectarea dreptului la un proces echitabil, de vreme ce judecata se desfășoară în condiții de contradictorialitate, cu citarea comerciantului căruia îi aparține înscrierea păgubitoare.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege ce formează obiect al excepției sunt constituționale. În acest sens, arată că acestea nu încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare în cadrul aceleiași categorii. Mai arată că dispozițiile de lege criticate nu împiedică părțile interesate să apeleze la instanțele judecătorești și să se prevaleze de toate garanțiile procesuale care condiționează într-o societate democratică procesul echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 25 și 26 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, astfel cum au fost modificate și completate prin dispozițiile cuprinse în Cartea II Titlul II art. VIII pct. 23 și 24 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003. Din notele scrise ale autorului excepției rezultă însă că acesta critică numai dispozițiile art. 25 și pe cele ale art. 26 alin. (2) din Legea nr. 26/1990. Cuprinsul acestor texte de lege este următorul:

— Art. 25: „(1) Orice persoană fizică sau juridică prejudiciată ca efect al unei înmatriculări ori printr-o mențiune în registrul comerțului are dreptul să ceară radierea înregistrării păgubitoare, în tot sau numai cu privire la anumite elemente ale acesteia, în cazul în care prin hotărâri judecătorești irevocabile au fost desființate în tot sau în parte sau modificate actele care au stat la baza înregistrării cu privire la care se solicită radierea, dacă prin hotărârea judecătorească nu a fost dispusă menționarea în registrul comerțului.

(2) Cererea se depune și se menționează în registrul comerțului la care s-a făcut înmatricularea comerciantului. În termen de 3 zile de la data depunerii oficiul registrului comerțului înaintează cererea tribunalului în a cărui rază teritorială se află sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, tribunalului din acel județ.

(3) Tribunalul se pronunță asupra cererii cu citarea oficiului registrului comerțului și a comerciantului.

(4) Hotărârea judecătorească de soluționare a cererii poate fi atacată numai cu recurs, iar termenul de recurs curge de la pronunțare, pentru părțile prezente, și de la comunicare, pentru părțile lipsă.

(5) Oficiul registrului comerțului va efectua radierea și va publica hotărârea judecătorească irevocabilă în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala părții care a introdus cererea. În acest scop, instanța va comunica oficiului registrului comerțului hotărârea judecătorească, în copie legalizată, cu mențiunea rămânerii irevocabile.”;

— Art. 26 alin. (2): „Înregistrarea în registrul comerțului se operează în termen de 24 de ore de la data încheierii judecătorului delegat, iar în cazul înmatriculării comerciantului, în termen de 24 de ore de la data pronunțării încheierii judecătorului delegat de autorizare a înmatriculării.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile supuse controlului de constituționalitate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție, art. 124 alin. (2) referitoare la înfăptuirea justiției și art. 127 privind caracterul public al dezbaterilor. De asemenea, consideră că sunt încălcate și următoarele dispoziții din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv, art. 17 privind interzicerea abuzului de drept și art. 18 referitor la limitarea restrângerii drepturilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 94 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 28 februarie 2008, s-a mai pronunțat asupra textelor de lege ce formează obiectul prezentului dosar, sub aspectul unor critici similare și

prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ca și în prezenta cauză. Cu acel prilej, instanța de contencios constituțional a statuat că textele de lege criticate sun conforme dispozițiilor constituționale și convenționale

invocate și a respins excepția ca neîntemeiată, pentru motivele acolo reținute.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziei amintite își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 și 26 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Steilmann Bukarest” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 27.891/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 481

din 6 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.457/121/2007, **Tribunalul Galați — Secția comercială maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Carmen Mihaela Mironov într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect anularea dispoziției prin care a fost suspendată dintr-o funcție publică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate nesocotesc principiului egalității în drepturi prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât, spre deosebire de alte categorii profesionale, funcționarii publici sunt suspendați de drept din funcția pe care o ocupă în cazul trimerii în judecată a acestora pentru săvârșirea anumitor infracțiuni. Se susține că în acest mod se aplică pentru situații identice măsuri juridice diferite. În plus, se arată că nu este respectată prezumția de nevinovăție, consacrată atât de Constituție, cât și de alte documente internaționale.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Carmen Mihaela Mironov în Dosarul nr. 4.457/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția comercială maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textul de lege criticat nu contravine niciuneia dintre prevederile din Legea fundamentală și din celelalte documente internaționale invocate de autorul excepției.

Tribunalul Galați — Secția comercială maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că răspunderea diverselor categorii de funcționari publici se angajează conform statutului fiecărei categorii, existând diferențe între regimul juridic aplicabil, de exemplu, funcționarilor publici aleși, celor din sfera puterii legislative, celor din sfera puterii judecătorești și celor din sfera administrației publice. De aceea, nu se poate susține că există situații identice cărora li se aplică tratamente juridice diferite.

Avocatul Poporului precizează că, în urma renumerotării și republicării, art. 74 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 a devenit art. 86 alin. (2). Invocând Decizia Curții Constituționale nr. 482/2006, consideră că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate formulate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare a Curții, prevederile art. 74 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 251/2006, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 4 iulie 2006. Legea nr. 188/1999 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, dându-se textelor o nouă numerotare, dispozițiile art. 74 alin. (2) criticate regăsindu-se în cuprinsul art. 86 alin. (2). Așadar, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 86 alin. (2), care au următorul conținut:

— Art. 86 alin. (2): „(2) În cazul în care funcționarul public este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h), persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune suspendarea funcționarului public din funcția publică pe care o deține.”

Textul art. 54 lit. h), la care face trimitere art. 86 alin. (2), enumeră infracțiunile a căror săvârșire constituie cazuri de incompatibilitate cu exercitarea funcției publice.

În opinia autorului excepției, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, precum și celor ale art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ambele referitoare la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 482 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 11 iulie 2006, s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate, în numerotarea anterioară republicării. Pentru motivele acolo reținute, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, după ce a examinat-o prin prisma unor critici similare celor formulate și în cauza de față și prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și din instrumentele juridice internaționale invocate de autorul excepției ce formează obiectul prezentului dosar.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice modificarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Carmen Mihaela Mironov în Dosarul nr. 4.457/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția comercială maritimă și fluvială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 482

din 6 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristian Florin Puică în Dosarul nr. 1.546/219/2007 al Judecătorei Dej.

La apelul nominal lipsesc părțile.

Magistratul-asistent referă Curții că procedura de citare a fost legal îndeplinită față de partea Răzvan Vasile Petric și că pentru autorul excepției a fost returnată telegrama cu mențiunea „destinatar necunoscut la adresă”, iar acesta nu a înștiințat Curtea despre schimbarea domiciliului.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale raportat la art. 98 din Codul de procedură civilă, constată că procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.546/219/2007, **Judecătoria Dej a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Cristian Florin Puică în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 24 din Constituție referitoare la dreptul la apărare, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, deoarece nu asigură asistență juridică obligatorie și în faza de urmărire penală în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.

Judecătoria Dej apreciază ca fiind neîntemeiată critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 171 alin. 3 din Codul de

procedură penală față de dispozițiile art. 24 din Constituție, întrucât dreptul la apărare garantat de Legea fundamentală nu poate fi confundat cu dreptul la asistență juridică obligatorie, cazurile în care este recunoscut acesta din urmă fiind lăsate la latitudinea legiuitorului. Raportând însă dispozițiile art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală la prevederile art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, arată că s-ar impune, *de lege ferenda*, reglementarea asistenței juridice obligatorii a învinuitului sau a inculpatului, în cazurile prevăzute la alin. 2 și 3 ale art. 171 din Codul de procedură penală, în tot cursul procesului, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât autorul acesteia dorește în realitate completarea textului de lege criticat, or Curtea Constituțională nu se poate substitui în activitatea sa legiuitorului și nu poate modifica sau completa normele legale în vigoare.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Arată că dreptul la apărare nu poate fi confundat cu dreptul la asistență juridică obligatorie, primul fiind garantat de Legea fundamentală în toate cazurile, iar cel de-al doilea fiind creat de legiuitor, care stabilește și situațiile în care consideră că este necesar. Invocă în acest sens Deciziile Curții Constituționale nr. 916/2006 și nr. 232/1999.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*În cursul judecății, asistența juridică este obligatorie și în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale

ale art. 24 referitoare la „*Dreptul la apărare*”, precum și a dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind „*Dreptul la un proces echitabil*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textului de lege criticat, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 600 din 21 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 24 octombrie 2006, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, reținând că dreptul la apărare, consacrat de art. 24 din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se referă la asistența juridică facultativă, iar excepțiile de la această regulă pot fi stabilite în mod exclusiv de legiuitor. În cazurile în care legea impune asistența juridică obligatorie a învinuitului sau inculpatului, apărarea are valoarea unei instituții de cert interes social, care funcționează atât în

favoarea învinuitului sau a inculpatului, cât și în vederea asigurării unei bune desfășurări a procesului penal, în considerarea unor situații speciale ce rezultă din însăși enumerarea cuprinsă în textul de lege.

Prin urmare, dreptul la apărare nu poate fi confundat cu dreptul la asistență juridică obligatorie, primul fiind garantat în toate cazurile, iar cel de-al doilea fiind creat de legiuitor, care stabilește și cazurile în care se consideră că este necesar. Astfel, nu se poate susține că dispozițiile art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale pentru că nu prevăd că asistența juridică este obligatorie și în cursul urmăririi penale, câtă vreme exercitarea dreptului la asistență juridică este garantată.

Aceleași considerente și aceeași soluție au fost reținute și prin Decizia Curții Constituționale nr. 756 din 18 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 23 octombrie 2007.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, atât considerentele, cât și soluția din deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristian Florin Puică în Dosarul nr. 1.546/219/2007 al Judecătoriei Dej.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 483

din 6 mai 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (5)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Mihai Grigoraș în Dosarul nr. 1.588/227/2007 al Judecătoriei Fălticeni.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (5) din Ordonanța de urgență a

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.588/227/2007, **Judecătoria Fălticeni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Mihai Grigoraș cu ocazia soluționării unei cauze penale privind săvârșirea infracțiunii de refuz de a se supune recoltării probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei, infracțiune prevăzută și pedepsită de art. 87 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 87 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 22 alin.(2) referitoare la interzicerea torturii și a oricărui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant, întrucât recoltarea de probe biologice, fără a se folosi în prealabil etilotestul, într-o unitate sanitară fără cele mai elementare norme de igienă, constituie un tratament degradant fizic și psihic.

Judecătoria Fălticeni consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, pentru a se aduce atingere drepturilor apărute prin prevederile art. 22 alin. (2) din Constituție, ar trebui ca recoltarea de probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei să constituie un tratament inuman sau degradant în orice condiții ar fi efectuată, și anume chiar dacă s-ar respecta normele igienico-sanitare cele mai riguroase.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu aduce atingere art. 22 alin. (2) din Constituție, fiind o măsură necesară pentru asigurarea ordinii de drept și protejarea valorilor sociale ocrotite prin norma incriminatoare.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 87 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt constituționale. Arată că textul de lege criticat reprezintă o incriminare-obstacol prin care este sancționată penal nerespectarea unor reguli de circulație, în scopul prevenirii producerii unor vătămări ale valorilor umane și materiale angajate în traficul rutier. În plus, recoltarea probelor biologice în

vederea stabilirii alcoolemiei nu poate fi considerată o tortură, o pedeapsă sau un tratament inuman ori degradant, în sensul dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul cuprins: „*Refuzul, împotrivirea ori sustragerea conducătorului unui autovehicul sau al unui tramvai ori a instructorului auto, aflat în procesul de instruire, sau a examinatorului autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, de a se supune recoltării probelor biologice sau testării aerului expirat, în vederea stabilirii alcoolemiei ori a prezenței de produse sau substanțe stupefiante ori a medicamentelor cu efecte similare acestora, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 22 alin. (2) referitoare la interzicerea torturii și a oricărui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia critică în realitate modul de aplicare a dispozițiilor art. 87 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 de către organele de poliție. Or, aspectele care țin de aplicarea legii nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, aceste aspecte fiind de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă și urmează să fie respinsă ca atare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Mihai Grigoraș în Dosarul nr. 1.588/227/2007 al Judecătoriei Fălticeni.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 496

din 6 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (7) și ale art. 70 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (7) și ale art. 70 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Hassan El Derzi în Dosarul nr. 1.438/44/2007 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că partea Oficiul Român pentru Imigrări a transmis la dosarul cauzei punctul său de vedere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.438/44/2007, Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (7) și ale art. 70 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România.

Excepția a fost ridicată de Hassan El Derzi într-o acțiune de contencios administrativ prin care s-a solicitat anularea și suspendarea executării unui act administrativ (comunicare) emis de Oficiul Român pentru Imigrări.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 17 alin. (7) și ale art. 70 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, care prevăd, ca moment final al procedurii de azil, termenul de 7 zile de la data pronunțării hotărârii irevocabile de respingere a cererii de azil, contravin, în principal, accesului liber la justiție și dreptului la apărare. Aceasta deoarece, potrivit art. 317 și art. 322 din Codul de procedură civilă, împotriva hotărârilor se pot formula căile extraordinare de atac, respectiv contestația în anulare și revizuirea, or, hotărârea judecătorească pronunțată în recurs, la care se face referire în textele de lege criticate, are caracter irevocabil. Legea nr. 122/2006 are ca scop protejarea străinilor aflați în situații dificile, astfel că o asemenea restrângere nu se justifică sub aspectul condițiilor prevăzute de

art. 53 din Constituție. Apreciază că se impune, în consecință, modificarea textelor legale criticate, în sensul că procedura de azil se finalizează în termenul de 7 zile de la data pronunțării unei hotărâri de respingere, rămasă definitivă și irevocabilă în condițiile legii, fără precizarea că această hotărâre să fie dată în recurs.

Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal opinează că textele de lege examinate nu contravin prevederilor art. 18, 20, 21, 24, 48 și 53 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, prin punctul de vedere transmis Curții, apreciază că prevederile art. 17 alin. (7) și ale art. 70 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România nu încalcă dispozițiile art. 21, 24, ale art. 18 alin. (2) și ale art. 53 din Constituție. Cât privește celelalte norme fundamentale invocate, consideră că nu sunt incidente în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 17 alin. (7) și ale art. 70 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, modificată și completată prin pct. 2 al articolului unic din Legea nr. 347/2007 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 12 decembrie 2007. Textele de lege criticate au următoarea redactare:

Art. 17 alin. (7): „Procedura de azil prevăzută la alin. (1) se finalizează, cu excepția cererilor soluționate în procedură accelerată sau în procedura la frontieră când procedura de azil se finalizează de îndată, în termen de 7 zile de la momentul comunicării deciziei de închidere a dosarului, de la data comunicării hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați prin care s-a acordat statut de refugiat, de la data expirării termenului

legal de depunere a plângerii sau, după caz, a recursului ori de la data pronunțării hotărârii instanței de recurs.”

Art. 17 alin. (1), la care se face trimitere, prevede drepturile străinului care solicită acordarea unei forme de protecție, exercitate pe durata procedurii de azil.

Art. 70, intitulat „Decizia de returnare”, prevede, la alin. (2), următoarele: „(2) În sensul alin. (1), procedura de azil se finalizează în termen de 7 zile de la momentul comunicării deciziei de închidere a dosarului, de la data expirării termenului legal de depunere a plângerii sau, după caz, a recursului ori de la data pronunțării hotărârii de respingere de către instanța de recurs.”

Alin. (1) al art. 70 statuează: „(1) Atunci când în urma finalizării procedurii de azil străinul nu a obținut o formă de protecție, Oficiul Român pentru Imigrări, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (3), respectiv ale art. 51 alin. (6), emite și pune în aplicare decizia de returnare.”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 18 alin. (2) privind acordarea și retragerea dreptului de azil, în condițiile legii, cu respectarea tratatelor și a convențiilor internaționale la care România este parte, ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 48 — *Familia și ale art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta urmează să fie respinsă ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

În esență, autorul excepției critică dispozițiile art. 17 alin. (7) și ale art. 70 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România din perspectiva îngrădirii accesului liber la justiție și al dreptului la apărare, întrucât aceste texte de lege stabilesc finalizarea procedurii de azil într-un termen de 7 zile de la momentul „pronunțării” de către instanța de recurs a deciziei de respingere a cererii de azil, fără a permite exercitarea căilor extraordinare de atac prevăzute de Codul de procedură civilă — contestația în anulare sau revizuirea.

Față de aceste critici, instanța de contencios constituțional constată că, atât Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cât și Curtea Constituțională au statuat în repetate rânduri, pe cale

jurisprudențială, că accesul liber la justiție nu este un drept absolut și, în consecință, nu impune obligația statului de a asigura parcurgerea tuturor gradelor de jurisdicție existente în planul legislației interne. Imperativele art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constau în crearea mijloacelor legale care să garanteze oricărei persoane exercitarea în mod efectiv și real a dreptului la un tribunal, în sensul că orice „contestație” să fie adusă în fața unei instanțe independente și imparțiale. Accesul la justiție este compatibil cu unele limitări implicite, astfel că statul dispune de o anumită marjă de apreciere în reglementarea modalităților care să asigure exercitarea acestui drept, fiind necesar ca limitele stabilite să respecte exigențele art. 6 paragraful 1 din Convenție, adică să urmărească un scop legitim și să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.

Având în vedere cele arătate, Curtea observă că Legea nr. 122/2006 este o lege specială, care reglementează procedura de azil sub forma acordării unei forme de protecție străinilor sau apatrizilor. Potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, rezultă că această procedură specifică, nefiind compatibilă cu cea de drept comun, nu acceptă aplicarea normelor din Codul de procedură civilă, astfel cum pretinde autorul excepției, decât în cazurile expres menționate.

Prevederile Legii nr. 122/2006 conțin garanții referitoare la asigurarea accesului liber la justiție și la exercitarea dreptului la apărare, toate aceste reglementări fiind circumscrise exigențelor impuse de obiectul specific actului normativ criticat — acordarea azilului în România — respectiv: termene procedurale scurte, procedura accelerată sau ordinară, existența plângerii și a recursului, ca și căi de atac legale împotriva hotărârii Oficiului Român pentru Imigrări.

Prin urmare, nu se poate reține încălcarea normelor constituționale referitoare la prioritatea tratatelor internaționale privind drepturile omului, la accesul liber la justiție, dreptul la apărare sau restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Cât privește invocarea art. 48 din Constituție privind familia, se constată că aceste prevederi nu sunt incidente în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (7) și ale art. 70 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Hassan El Derzi în Dosarul nr. 1.438/44/2007 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ si fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 498

din 6 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) și (5)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 30 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 16.156/301/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) și (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepția a fost ridicată de Zoe Codreanu, Elena Petrescu și Cornel Coman într-o acțiune de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unui recurs împotriva unei sentințe civile prin care, printre altele, a fost respinsă ca tardiv introdusă acțiunea în contencios administrativ formulată de autorii excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că modalitatea de reglementare a sancțiunii decăderii pentru introducerea acțiunii în contencios administrativ peste termenul de un an de la data luării la cunoștință a actului este neconstituțională sub următoarele aspecte: sancțiunea decăderii se aplică chiar și atunci când termenul de un an de la data luării la cunoștință a expirat înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 554/2004, ceea ce contravine art. 15 alin. (2) din Constituție privind principiul neretroactivității legii civile; persoanele vizate de sancțiunea decăderii prin „aplicarea punitivă a unei legi care, la data comiterii faptei, nu era în vigoare”, suportă un regim discriminatoriu negativ față de celelalte subiecte de drept asupra cărora se aplică rigorile legii în vigoare la momentul „comiterii faptelor de încălcare a legii”, încălcându-se art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală; faptul că subiectele de drept nu pot evalua, în raport de conduita lor anterioară, consecințele nerespectării unei legi viitoare, inexistente în acel moment, este de natură a încălca exigențele dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază ca textele de lege criticate sunt constituționale.

Avocatul Poporului, prin punctul de vedere transmis Curții, apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. Pe de o parte, se arată că acestea se aplică în mod uniform tuturor subiectelor de drept aflate în aceeași situație juridică, dispun pentru viitor, nu înlătură posibilitatea părților de a beneficia de toate drepturile și garanțiile instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat într-un termen rezonabil de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, și constituie o modalitate eficientă de prevenire și limitare a abuzurilor de drept în materie. Pe de altă parte, precizează că dispozițiile art. 11 alin. (2) și (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 conțin norme de procedură a căror adoptare este de competență exclusivă a legiuitorului, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reglementări speciale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) și (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Zoe Codreanu, Elena Petrescu și Cornel Coman în Dosarul nr. 16.156/301/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund personal autorii excepției Zoe Codreanu și Cornel Coman, lipsind Elena Petrescu, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Toți autorii excepției sunt reprezentați legal prin avocat C. Cuciurianu, cu împuternicire avocațială depusă la dosarul cauzei. Răspund, de asemenea, pentru partea Societatea Comercială „Anchor Grup” — S.A. din București, avocat I. Dragne și, pentru partea Societatea Comercială „Timpuri Noi” — S.A. din București, avocat F. Gornea, ambii cu împuterniciri avocațiale depuse la dosarul cauzei. Lipsește partea Ministerul Economiei și Finanțelor, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului legal al autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia, reiterând, în esență, argumentele expuse în motivarea scrisă a excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul legal al părții Societatea Comercială „Anchor Grup” — S.A. susține respingerea, ca neîntemeiată, a excepției, arătând că instituirea unei proceduri speciale, cum este cea prevăzută de Legea contenciosului administrativ, nu este de natură să încalce liberul acces la justiție, acesta nefiind, de altfel, un drept absolut, legiuitorul având o marjă considerabilă de apreciere în ceea ce privește modalitățile de exercitare a dreptului pretins a fi încălcat. În acest sens s-a pronunțat în mod constant Curtea Europeană a Drepturilor Omului, precum și Curtea Constituțională, prin deciziile sale nr. 1/1994, nr. 123/2006 sau nr. 635/2007.

Partea Societatea Comercială „Timpuri Noi” — S.A. solicită, prin avocat, respingerea ca neîntemeiată a excepției, menționând că achiesează, în acest sens, la susținerile formulate în punctul de vedere transmis Curții de către Avocatul Poporului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției. Susține că textele de lege criticate nu se aplică nici retroactiv și nici discriminatoriu, întrucât, dacă în cauză este vorba despre un act administrativ anterior Legii nr. 554/2004, atunci se vor aplica regulile existente în legislația în vigoare la momentul emiterii aceluși act tuturor persoanelor aflate în această situație, fără privilegii și fără discriminări.

susținerile părților prezente, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (2) și (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificată și completată prin art. I pct. 16 din Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textele criticate au următorul cuprins:

Art. 11 alin. (2) și (5): „(2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului, data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz. (...)”

(5) Termenul prevăzut la alin. (1) este termen de prescripție, iar termenul prevăzut la alin. (2) este termen de decădere.”

Autorii excepției consideră că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 16 alin. (1) care consacră principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări și ale art. 21 alin. (3) potrivit cărora părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Autorii excepției formulează criticile de neconstituționalitate pornind de la ipoteza aplicării retroactive a textelor de lege examinate. Susțin, în acest sens, că termenul de un an de la data luării la cunoștință a actului administrativ vătămător — termen de decădere — instituit pentru exercitarea acțiunii în contencios administrativ împotriva aceluși act, este aplicabil și pentru acele situații care au avut loc înainte de intrarea în vigoare a Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. Prin urmare, se creează, în opinia lor, o situație juridică discriminatorie și se încalcă dreptul la un proces echitabil pentru cei aflați în situația de a li se aplica o lege inexistentă la momentul „comiterii faptei.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) și (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Zoe Codreanu, Elena Petrescu și Cornel Coman în Dosarul nr. 16.156/301/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind exercitarea atribuțiilor consilierului de stat coordonator al Direcției protocol din structura Cancelariei Primului-Ministru**

În temeiul prevederilor art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul consilier de stat Florin Vodiță exercită atribuțiile consilierului de stat coordonator al Direcției protocol din structura Cancelariei Primului-Ministru.

Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă prevederile Deciziei primului-ministru

nr. 247/2007 privind exercitarea atribuțiilor consilierului de stat coordonator al Direcției protocol din structura Cancelariei Primului-Ministru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 19 septembrie 2007.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin

București, 27 mai 2008.
Nr. 108.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind modificarea componenței Comisiei pentru evaluarea performanțelor profesionale individuale ale înalților funcționari publici, aprobată prin Decizia primului-ministru nr. 17/2008**

Având în vedere dispozițiile art. 20 alin. (4) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, precum și dispozițiile art. 25 alin. (1) lit. b), ale art. 50 alin. (1) și ale art. 57 din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, ținând cont de propunerea Ministerului Internelor și Reformei Administrative înaintată prin Adresa nr. 9.540 din 22 mai 2008, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. I. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, componența Comisiei pentru evaluarea performanțelor profesionale individuale ale înalților funcționari publici, aprobată prin Decizia primului-ministru nr. 17/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 18 ianuarie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. încetează calitatea de membru a următoarelor persoane:
— domnul Bălan Emil, profesor universitar doctor, prodecan, Școala Națională de Studii Politice și Administrative București;
— domnul Profiroiu Marius, conferențiar universitar, Academia de Studii Economice București;

2. se numesc în calitate de membru următoarele persoane:
— doamna Pană Constanța, secretar general adjunct în cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor;
— domnul Strujan Constantin, prefect al județului Harghita.

Art. II. — Anexa la Decizia primului-ministru nr. 17/2008 privind numirea Comisiei pentru evaluarea performanțelor profesionale individuale ale înalților funcționari publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 18 ianuarie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin

București, 28 mai 2008.
Nr. 109.

ANEXĂ

(Anexa la Decizia primului-ministru nr. 17/2008)

C O M P O N E Ţ A

Comisiei pentru evaluarea performanţelor profesionale individuale
ale înalţilor funcţionari publici

Nr. crt.	Numele şi prenumele	Funcţia şi instituţia
1.	Pană Constanţa	secretar general adjunct, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice şi Locuinţelor
2.	Poede George	profesor doctor, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iaşi
3.	Strujan Constantin	prefect, Instituţia Prefectului Judeţului Harghita
4.	Culeţu Dănuţ	prefect, Instituţia Prefectului Judeţului Constanţa
5.	Buchwald Peter	profesor doctor

A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E
A L E A D M I N I S T R A Ţ I E I P U B L I C E C E N T R A L E

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DEZVOLTĂRII RURALE

O R D I N

privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale
nr. 848/2004 pentru aprobarea Listei cu clasificatorii autorizaţi

Văzând Procesul-verbal nr. 8/2008 cu clasificatorii autorizaţi pentru specia bovine, propuşi de Comisia de clasificare a carcaselor de porcine, bovine şi ovine, precum şi Referatul Direcţiei politice de piaţă în sectorul zootehnic nr. 120.314/2008, având în vedere prevederile art. 8 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 267/2004 privind instituirea Sistemului de clasificare a carcaselor de porcine, bovine şi ovine, cu modificările şi completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 385/2007 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale nr. 848/2004 pentru aprobarea Listei cu clasificatorii autorizaţi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.090 din 23 noiembrie 2004, cu modificările şi completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— după poziţia 364 se introduc patru noi poziţii, poziţiile 365—368, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Numele şi prenumele	Specia	Domiciliul	Codul numeric personal
„365	Agafiţei Ionuţ	bovine	Comuna Munteni de Sus, satul Satu Nou, judeţul Vaslui	1801209374534
366	Cojocar Marian	bovine	Comuna Unirea, satul Unirea, judeţul Călăraşi	1741005510039
367	Hemerka Marian	bovine	Municipiul Suceava, Aleea Lalelelor nr. 8, bl. 116, sc. B, et. 4, ap. 20, judeţul Suceava	1680728335025
368	Necula Ciprian-Daniel	bovine	Comuna Pechea, satul Pechea, Str. Morii nr. 2A, judeţul Galaţi	1800824174576”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p.Ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale,
Gheorghe Albu,
secretar de stat

Bucureşti, 19 mai 2008.
Nr. 288.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE
— Prețuri pentru anul 2008 —

Denumirea publicației	Suport fizic			Suport electronic	
	Abonament anual (lei)	Abonament trimestrial (lei)	Abonament lunar (lei)	Abonament anual (lei)	Abonament lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150	960	90
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—		
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—	420	40
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—	720	65
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—	240	25
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—	1.080	100
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—	900	85
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—	240	25
• Colecția Legislația României	450	112	—	—	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—	—	—
• Breviar legislativ	70	17	—	40	—
• Repertoriul actelor normative apărute în Partea I	120	—	—	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns, disponibile prin comandă.

Prețurile includ TVA 9%.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 281400